

som om de to ærede Landstingsmænd have været af noget forskjellig Mening om, hvem de sigtede til, men hvem de ramte; er der ingen Tvivl om; det er den nydærende Indenrigsminister. Thi efter hvad han nu har erklæret, vilde Vedtægelsen af denne Anmærkning medføre, at han ikke kunde vedblive at være Minister, med mindre han skulde erholde Hs. Majestæts Samtykke til Thingenes Oplysning.

Udsøgeren: Det har ikke forundret mig, at der er god Sammenhæng i den Betragtning, som den ærede 2den Landstingsmand for 8de Kreds (Carlsen) har gjort gjældende. Jeg har ofte med megen Interesse lagt Mærke til den ualmindelige Stærpsindighed, som den ærede Landstingsmand lægger for Dagen i sine Foredrag. Men det har idag forundret mig, at naar han kommer til et vist Punkt, forlader den ham i denne Sag. Conclussionen synes mig ikke staaer i Forbindelse med Præmisserne. Hvorledes han kan stemme for en Anmærkning, der bebynder Ministeren til at bryde en Lov, der ikke er et Aar gammel, forstaaer jeg ikke. Jeg skal ikke opholde mig ved, at der i mine Tanker er stor Strid mellem de Betragtninger, som han og den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) have gjort gjældende, uagtet de begge mødes i det samme Resultat, men naar den ærede 2den Landstingsmand for 8de Kreds til Forsvar for denne Anmærkning har sagt, at den stiller Ministeren fri, kan dette for mig ikke være nogen afgjørende Betragtning. Spørgsmaalet bliver: har Rigsdagen Ret til gennem Finantsloven at foreskrive Administrationen Regler og herved træde udenfor Lovgivningsmagtens Omraade? Dette Spørgsmaal bryder den ærede Landstingsmand sig ikke om, naar han blot faaer sit praktiske Diemed opnaaet. Jeg vil nu forudsætte, at han havde en bestemt Overbeviisning om, f. Ex. at Høiesteret burde omorganiseres, eller at Fæsteforholdene burde omdannes paa en vis bestemt Maade, og jeg vil saa spørge ham, om han da for at opnaae dette praktiske Resultat vilde tilfidesætte alle formelle Skrupler og stemme for at indføre saadanne Bestemmelser i Finantsloven. Jeg troer, at han vilde betænke sig derpaa. Der-

for troer jeg ogsaa, at han naar han vil være consequent, maa stemme for, at denne Anmærkning bliver strøgen, og han kan da ved tredie Behandling stille et Forslag til en Anmærkning, der har et Indhold, man kan gaae ind paa i formel Henseende, om ogsaa Mogle ikke vilde kunne det med Hensyn til Realiteten.

Carlsen: Der er faldet en Øttring fra en æret Taler (Rehmann), som om den høitærede Minister skulde have tilkjendegivet, at han ikke kunde vedblive at være Minister, hvis denne Bestemmelse blev staaende. Jeg har ikke hørt det, men skulde det virkelig være saaledes, saa vil jeg af den Grund lade være at stemme; men videre kan jeg ikke gaae.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg har ikke hørt mig saaledes; men jeg vil ansee Vedtægelsen som en Conflict.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget (S. 5 Nr. 1. Betænk. Nr. 47) Anmærningen udgaaer, hvorefter der var begjært Navneopraab af følgende Medlemmer: Johannsen, Foged, P. Hansen, Poulsen, Vorgen, Pedersen, Christensen, F. Jørgensen, Kirck og Larsen blev, som nedenstaaende Liste viser, valgt med 27 Stemmer mod 17.

Boesen; Drejer; Jacobæus; Jørgensen, C.; Tang; Thalbitzer; Westfeldt; Andrea; Verthelsen; Bjerring; Brock; Brockdorff; Bruun; M. P.; Clausen; Dahlerup; Faurshou; Frandsen; Sessen; Lehmann; Lüttichau; Madvig; Moltke-Switfeldt; Mosfin; Ploug; Rosenørn; Simony; v. Støcken; Bed; Vorgen; Carlsen; Christensen; Foged;